

RUSI V VZHOD. PRUSIJI

Rdeča armada je včeraj prodrla daleč v gozdove Vzhodne Prusije na 35 milj dolgi fronti ter je razbila najmanj 14 močno utrjenih postojank in dospela do velikega križišča železnice in cest Gubienen na razdaljo šestih milj.

Moskovski radio, ki je naznanil velike uspehe tretje beloruske armade mladega generala Ivana D. Černijahovskega, tudi poroča, da niže proti jugu neka druga rdeča armada prodira proti Vzhodni Prusiji in da je zavzela poljsko mesto Augustov in 50 drugih obljubljenih krajev na 25 milj dolgi fronti od Augustova do Suwalkijev.

Moskva tudi naznanja, da je rdeča armada zavzela mesto in železniško postajo Chust in 10 drugih večjih krajev v Karpato-Ukraini. V Transilvaniji so Rusi vdrl v Satu-Mare, ki je še edino važnejše mesto v Transilvaniji, ki ga drže Nemci.

Na Madžarskem so Rusi in Rumunci napredovali severozapadno od Sigeta, so zavzeli železniško križišče Kiskunhalas, 70 milj od Budimpešte in Janoshalmo v bližini. Rimski radio poroča, da so Nemci odredili, da je Budimpešta izpraznjena.

Berlinski radio dalje naznanja, da Rusi dobivajo neprestano ojačenja v Vzhodno Prusijo in na Madžarsko.

Moskva molči o operacijah prve baltske armade, ki je obkolila Memel ter je dospela na artilerijsko strelno razdaljo do Tilsita.

Armada generala Černijahovskega je vdrla

v Vzhodno Prusijo, domovino nemških junkerjev ali militaristov, dvajset milj, toda Moskva naznanja, da je prodiranje nekoliko ponehalo.

Silne ruske mehanizirane skupine so se postavile na strateške točke, da vdarijo na nemško močno utrjene postojanke. V Vzhodni Prusiji so Rusi že zadeli na najnovejše nemške vojaške, tako imenovane 'Volksturm-ovec' ali domobrance, ki so bili šele pred nekaj dnevi na posebni Hitlerjev poziv poklicani pod orožje, in so mladi fantje in starčki nad 60 let. Moskva pa o njih poroča, da so slabo oboroženi in da so bili takoj v prvih spopadih pobiti in polovljeni. Neko poročilo pravi, da so se nekateri poskrili po gozdovih, ko pa so Rusi šli mimo, so se vrnili na svoje domove.

Redna nemška oklopna armada, ki je okrepila po prvih budih vdareh, je pričela s protinapadi zapadno od Goldapa v Vzhodni Prusiji ter se zbira južno in jugovzhodno od Gumbinnena, ki brani pot do Isterburga in Koenigsberga.

Rusi pa vseeno prodirajo dalje in so zavzeli Schurzupchen, šest milj jugovzhodno od Gubienena ter Trakheunen, devet milj vzhodno od Gumbinnena.

ZADNJE POROČILO O BITKI NA PACIFIKU

Aeroplani z matične ladje tretjega ameriškega brodograjskega podjetja pri Filipinih potopili eno japonsko matično ladjo, dve križarki in so poskovali nad deset drugih, med njimi šest oklopnih in dve veliki matični ladji. Potopljena je bila samo ena ameriška ladja, matična ladja Princeton, ki je imela 10.000 ton prostornine. Admiral Nimitz poroča, da je bil rešen kapitan ladje, 133 častnikov in 1227 mornarjev. Nimitz drugih izgub ni sporočil.

Republikanski list se je izrekel za Frank J. Lausche-ta

Povzeto iz "Enakopravnosti."

Neodvisni republikanski dnevnik v Toledo, O., "Toledo Blade" je prišel na dan z uredniško odobritvijo Lausche-tove kandidature za gubernersko mesto v državi Ohio na demokratskem tiketu.

"Toledo Blade" velja za enega najvplivnejših časopisov v državi Ohio.

V uredniškem članku, ki ga je priobčil omenjeni časopis, se daje Lausche-tu priznanje za boj, ki ga vodi proti Edu Schoru, bossu republikanske ohijske mašine, nato pa list pravi, da se je odločil podpirati Lausche-ta na podlagi rekorda, ki ga je napravil kot župan Clevelanda.

Louis Renault umrl

Louis Renault, ki je s svojim pokojnim bratom prvi v Franciji pričel izdelovati avtomobile in je imel največje avtomobilске tovarne v Franciji, je 24. oktobra umrl v neki pariški kliniki pod policijskim nadzorstvom. Star je bil 63 let.

Renault je bil aretiran 23. septembra pod obdolžbo, da je sodeloval s sovražnikom, pa zaradi slabega zdravja je bil prepeljan v bolnišnico.

Renaultove tovarne v Billancourt predmestju Pariza so obsegale več akrov in ob polnem obratu tovarn je bilo zaposlenih 40.000 delavcev. Poleg avtomobilov je izdeloval tudi traktorje in mnogo vojaške opreme. Pod nemško okupacijo so prišle njegove tovarne pod kontrolo nemških vojaških oblasti in so jih zato zavezniški letalci pogosto bombardirali.

Renault se je zagovarjal glede obdolžbe, da je sodeloval z Nemci, s tem, češ, da je s svojim obratovanjem preprečil brezposelnost in slednjič, če tovarn ne bi bil obratoval, bi jih Nemci zasegli in obratovali sami.

Dopust s fronte

Glavni stan v Franciji naznanja, da vojaški, ki so se borili v prvi vrsti fronte, dobivajo po dva dni dopusta, da morejo obiskati Pariz. Vojaške odpeljejo naravnost s fronte v Pariz v vojaških truckih.

Angleži pognali Nemce v past

Angleži so včeraj vdrl v 's Hertogenbosch na Holandskem, so prebili nemško obrambno črto južno od mesta, so napredovali 12 milj in pognali Nemce v veliko past zapadno od mesta in v njej je zajetih okoli 70.000 Nemcev. — Poleg tega je armada generala sira Miles C. Dempseyja zavzela še osem holandskih krajev in se približala velikemu mestu Tilburgu na 8 milj.

Pri 's Hertogenboschu je bil nemški odpor zelo slab in po dveh urah bojov so se Nemci umaknili.

Važnejši kraji, ki so jih Angleži zavzeli, so Esch, Best in Orthen. Nemcem je odrezana pot za umik proti Utrechtu. — Poleg tega so bili še zavzeti kraji Rosmalen, Berlicum, St. Michielsgestel in Liempe.

Nemci so bili presenečeni, ker so Angleži ob istem času napadli na več krajih in so vrzeli odpor je bil zelo slab.

Da pa so se Nemci umaknili iz 's Hertogenboscha, ki je staro holandsko mesto in leži sredi močvirij, pa so prišli v objem kanadske armade, ki tvori zapadno vejo klešč blizu obrežja.

Kanadci so blizu Roosendaala ob glavni železnici, ki pelje skozi Breda in Tilburg in so zopet odrezali cesto do Beveland otoka, ki je poglavitna dovozna cesta za nemško armado severno od izliva Schelde. Vsled dvojnega zavezniškega obkoljevalnega prodiranja so v veliki nevarnosti nemške posadke ob Scheldi, kakor tudi v Tholenu, Duivelandu in na otoku Overflakke, po katerih krajih je okoli 70 tisoč Nemcev.

Kanadski glavni stan zanika poročilo, ki ga je izdal zavezniški glavni stan v ponedeljek, da so Kanadčani izpraznili Breskens, ki so ga zavzeli v nedeljo, ter pravi, da Kanadčani mesto trdno drže in sedaj prodirajo proti Groede, dve milj jugozapadno od Breskens in naskakujejo trdnjavo Frederik-Hendrik, eno miljo zapadno od Breskens. Na tem kraju so Nemci potisnjeni na obalo in se najbrže ne bodo več posebej branili.

Ameriški glavni stan ničesar ne poroča o kakih bojih v o-

kolici Aachen. Berlin pa poroča, da Amerikanci zbirajo veliko število tankov in se pripravljajo na veliko prodiranje proti Reni.

Tretja ameriška armada je zavzela tri četrtine Maizieres, severno od Metz. V Vozegih je ameriška šesta armada prekorajala reko Mortagne.

MED LENINGRADČANI NI BILO DUŠEVNIH BOLEZNI

Tekom 17-mesečnega obleganja Leningrada so žene postale začasno nerodovite, krvni pritisk je zelo narastel in celo tako visoko, da slepota ni bila nič nenavadnega in skoro vse druge bolezni so se razširile. Bila pa je ena izjema: duševna bolezen. Duševne epidemije ni bilo in niti posebnih duševnih motenj.

V Leningradu so bili ljudje kakor v Londonu in v drugih velikih mestih izpostavljeni silno velikim telesnim napetostim in med vsemi Leningradčani je najbolj.

Samo eno drugo mesto je prestalo daljše obleganje in sicer Madrid, ki je v državljanski vojni zdržal 28 mesecev. Toda obleganje Madrida ni bilo tako silovito, kot obleganje Leningrada, ki je bil osvobojen 18. januarja 1943.

Poročilo o duševnem stanju v Leningradu prihaja od profesorja Feodorja Močanskega, ruskega zdravnika in ravnatelja leningradške bolnišnice za ranjence.

Močanski se je sam čutil zdravemu duševnemu stanju, mož, žena in otrok.

"V tem oziru smo bili izredno srečni," pravi profesor Močanski. "Naši največji zadodi za duševne bolezni so v predmestjih in so bili v nemških rokah. Leningrad ima zelo malo bolnišnic za duševne bolezni. Pa samo te bolnišnice so ostale, postelje so bile prazne tekom obleganja.

"Bali smo se, da bodo prenapolnjene, toda imeli smo v

MADŽARSKI PREMIER BAJE UBIT

Nepotrjeno poročilo iz Istanbula naznanja, da je bil v petek v Burimpešti ubit fašistični madžarski ministarski predsednik Ferenc Szalasi skupno z generalnim štabom, ko so strmoglavili vladno vojaško, ki so ostali zvesti regentu admiralu Horthyju, partizani in budimpeštanska policija.

V Budimpešti vlada velikanska zmešnjava in nemški nacisti in njihovi madžarski privrženci patrolirajo po ulicah s strojnimi.

Tri dni zatem, ko je Szalasi z nemško pomočjo vrgel Horthyjevo vladu pod ministrskim predsednikom generalom Lakatosom, so madžarski partizani naskočili glavno mesto in se polastili državnih poslopij.

Nemške SS čete in izdajalski Madžari so napadli s 60 tanki in so uničili partizane, toda tekom bojov je bil Szalasi ubit s celim generalnim štabom.

resnici manj bolnikov kot v mirnem času.

Močanski pravi, da ljudje niso bili duševno bolni, ker je vsakdo, tudi najmanjši otrok, imel posebno obrambno delo. Vsakdo je imel dovolj dela, kar je pomagalo, da živci niso odpovedali.

"Nismo pa držali rok križem," pravi Močanski. "Kadarkoli je bila porušena kaka ulica ali kako poslopje, so bili takoj določeni arhitekti, da jih nanovo sezidajo. In ko so ljudje delali, niso imeli časa misliti na svojo lakoto in nevarnost. Prebivalci Leningrada so se slednjič naučili, da je strah tam, kjer od njega bežiš."

Stiska je bila dovolj velika, da bi mogli angeli jokati. Bolni so bili preslabi, da bi prišli v bolnišnice. Ni bilo poulične železnice, ne avtomobilov. Zdravniki so hodili po neočiščenih ulicah, so plezali čez snežene zamete, so včasih stopili na kako moško ali žensko truplo, ko so popadali vsled omaganja. Povprečno je vsak zdravnik prehodil svoje ulice po 15 do 20krat na dan.

Pomorska bitka na Pacifiku

Dve skupini japonskih bojnih ladij, katere vodijo oklopnice, vozijo skozi vode Filipinov v smeri proti krajem, ki jih je zasedla armada generala MacArthurja na Filipinskih otokih in proti brodograjski admirala Halseya.

Sedaj je mogoče v teku velika pomorska bitka med japonskim in ameriškim brodograjskem.

Kak cilj zasledujejo Japonci s temi da so prišli s svojim brodograjskem na dan, ni mogoče uganiti. General MacArthur in admiral Halsey skušata že dolgo, da bi izvabila japonsko brodograjsko na morje in da bi se pričela velika in odločilna bitka.

Ko so poizvedovali aeroplani sporočili, da so zapazili japonske bojne ladje zapadno

ČETIRTO POROČILO IZ FILIPINOV

"Sovražne čete se po prvem porazu najbrže umikajo proti zapadu poroča general MacArthur v svojem četrtem poročilu o vpadu na Filipine. "Za lagalno črto so za Japonce že sedaj težavne in če bodo potisnjeni v gore, bodo še slabše."

Tacloban, glavno mesto otoka, je bil zavzet v soboto in ima 30.000 prebivalcev. Po kratkem obleganju mesta so Japonci zbežali v gore.

Vojni poročevalec za United Press William Wilson poroča, da so Amerikanci zajeli bogat plen, mnogo koles, strojnice, infanterijskih pušk in drugega vojnega materijala.

Razčepan in bos Filipinec je prišel pred poveljnika ameriškega polka na Leyte otoku, je salutiral poveljujočemu častniku in rekel:

"Dajte mi puško in naboje. Bil sem na Bataanu."

Povedal je, da je bil kaprol in da se piše Manuel Yodena, star 24 let, prve filipinske divizije in da je služil na Bataanu pod generalom Segundom. Na Leyte je pobegnul s čolnom.

"Ali nam boste pokazali, kje so Japonci?" ga je vprašal major.

"In še kako rad," je odgovoril.

od otoka Leyte, so bombniki z matičnih ladij brodograjskega admirala Halseya takoj odleteli k napadu. Kak uspeh je imel ta napad, o tem ni še nobenih poročil.

Pri vpadu na Leyte otok so Amerikancem pomagali filipinski guerilci, ki so bili oboroženi z orožjem, ki so ga ugrabili Japoncem, s smrtnimi bolosi (18 inčev dolgi meči) in starimi puškami, s katerimi so pobili 3800 Japoncev. Zbrali so tudi mnogo podatkov o japonskih postojankah.

Armada filipinskih guerilleev šteje okoli 4000 mož, katerim poveljuje 55 let stari polkovnik (Ruperto Kangelom, ki je služil v filipinski armadi že 28 let.

Guerilci so zbrali natančne podatke o razvrstitvi in moči japonskih postojank in so jih skrivaj poslali v ameriški glavni stan. Zavezniški poveljnik jim je sporočil čas vpadu, da

so mogli civilno prebivalstvo spraviti na varno in jim je dal navodila, kdaj naj sami prično napadati Japonce.

Kangelon je povedal, da so Japonci po zavzetju Filipinov leta 1942 zelo trdo postopali s Filipinci, toda filipinski narod ni nikdar izgubil upanja, da se bodo Amerikanci vrnili. "Vedeli smo," je rekel, "da se bo general MacArthur prej ali slej vrnil."

Ko so Filipini padli, so filipinski vojaški večinoma slekli vojaško uniformo in jo zakopali, kakor tudi orožje in municijo. Japonci so mnogo Filipinov zaprli in tudi postrelili, ker jim niso hoteli izročiti orožja. Nekateri so puške zopet odkopali in so pobegnili v gozdove.

Kangelon je povedal, da so Japonci oropali vse hiše in odgnali živino, prebivalce pa so žive sežgali v njihovih domovih.

NA ŠPANSKEM SE PRIPRAVLJA VSTAJA

Prvi javni poziv na novo državljansko vojno na Španjskem je objavil podtalni list "Conquest", ki je pozval častnike španske armade, da primejo za orožje proti generalisimu Francu in falangistom.

"Conquest" je uradno glasilo španske republikanske junte, ki posluje iz skrivnega urada v Madridu in najbrže tudi izhaja v Madridu.

"Pozivljamo poveljnike in častnike španske armade, da primejo za orožje ramo ob ramo z narodom proti Francu in falangistom," pozivlja list.

Poročila iz Pariza naznanjajo, da republikanski guerilci, ki se bore proti Francove-mu vojaštvu ob meji, sprejemajo svoje vrste častnike redne armade, kar pomeni, da

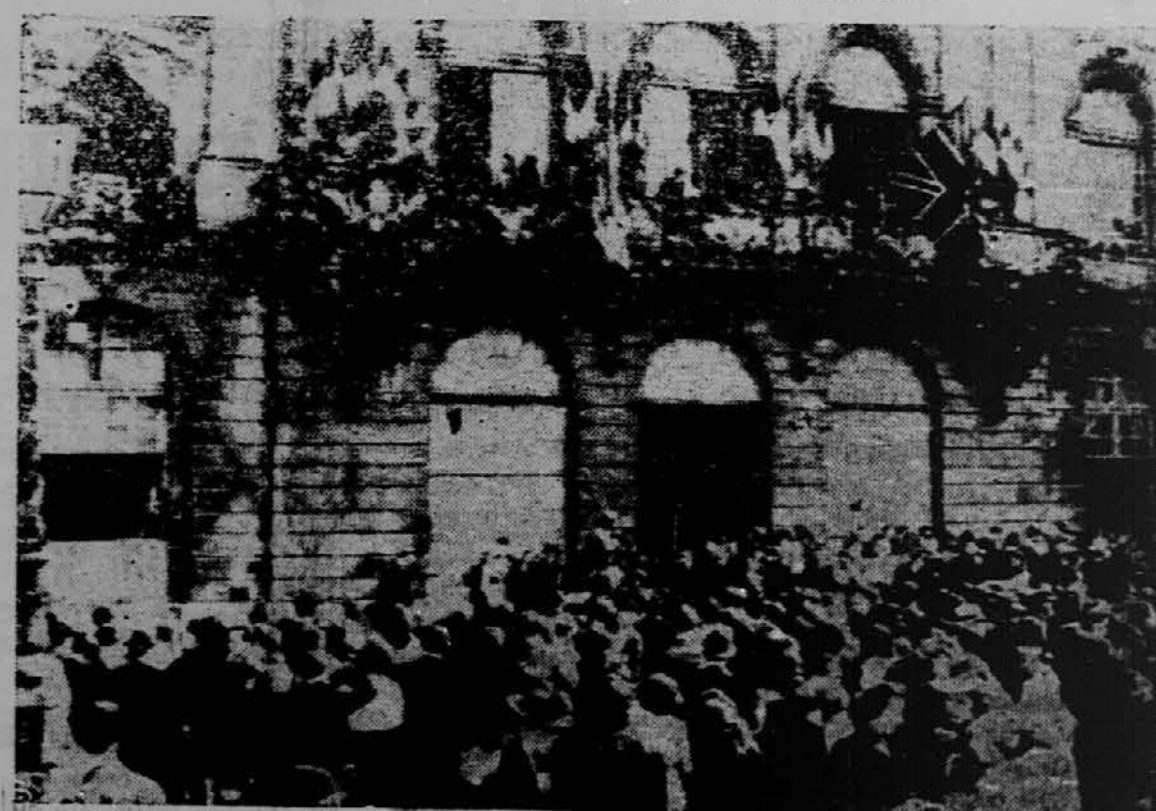
je inel poziv lista "Conquest" uspeh.

Pariški list "Liberation Soir" poroča, da so uporniki na delu po vsej Španiji in da so zasedli že več tovarn in razdejali več železnice.

Japonci imajo velike izgube na Kitajskem

Kitajci so v svojem protinapadu in v vročih bojih osem milj jugozapadno od Kweipinga prizadeli Japoncem zelo težke izgube. Japonci so z veliko silo pritiskali proti ameriškemu letališču pri Linčovu. Vročji boji se tudi bijejo pri Pingnanu, vzhodno od Kweipinga, kjer so jih Kitajci nekaj časa zadržali, sedaj pa so zopet pričeli ofenzivo.

SPREJEM ZAVEZNIKOV V NANCYJU

Prizor v Nancyju v vzhodni Franciji, ko so Amerikanci mesto osvobodili.

“GLAS NARODA”

(“VOICE OF THE PEOPLE”)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakser, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st YEAR

“Glas Naroda” is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

“Glas Naroda” izhaja vsaki dan izven sobot, nedelj in praznikov.

“GLAS NARODA,” 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

Novosti iz -- starega časopisja

Ljudje, ki se zanimajo za svetovno politiko, in ki imajo ob večerih nekoliko prostega časa na razpolago, gredo v najbližnjo javno knjižnico. Tukaj čitajo kakšne dve uri razne knjige in tudi dnevno časopisje. Najzanimivejše knjige in dnevno časopisje zadnjih par let, oziroma zadnjega desetletja, so naravno članki, ki so se pred leti bavili z mednarodno ekonomijo: prihodki, dobički, dividendami, obrestni naloženega kapitala v tem ali onem mednarodnem podjetju, — kajti iz teh člankov in knjig odseva vsa bivša in tudi sedanja mednarodna politika iz gospodarskega stališča. Vseled tega podajamo javnosti nekoliko starih člankov iz našega časopisja, in sicer v svrhu primere preteklosti z sedanjostjo, katera je pa še vedno odvisna od preteklosti in dokaj vplivna na našo svetovno bodočnost.

I.

Leta 1932 je neka Clare Boothe Luce, ki še sedaj piše članke za razno časopisje, bila urednica lista “Vanity Fair.” V tem listu je javnosti priporočala — diktatorstvo, katero edino zanjore povoljno rešiti depresijo in brezposelnost — a la Hindenburg in Mussolini. Tedaj, leta 1932, je Clare Boothe Luce objavila v svojem članku sledeči poziv:

“Luce se — diktator”.

“S’edanje gnulob je mogoče odpraviti le potem dveh načinov. Prvi način je ustanovitev Narodne stranke, ki ne bode spojena s že obstoječimi strankami, in ki bode nadrednim strankami; stranko, katere namen bode podpirati vsakega kandidata, kateri bo obljubil, da bo podpiral splošno ne pa lokalna in osobna vprašanja.

“Drugi način, ki je popolnoma naraven, je ta, da se temu kandidatu podeli diktatorska pravica, oziroma pravica, ki določa, da postane prihodnji predsednik diktator.

“Pa naj že bode odkrito ali pa prikrito, diktatorstvo je bila edina rešitev — — Nemčije pod vladno Hindenburga, in Italije pod vladno fašistične stranke.”

V soboto, dne 14. oktobra, t. l. je ona ista Clare, izjavila v svojem javnem govoru v Candle Tabernacle, v Indianapolis, Ind., dobesedno:

“In vsakdo ve, da je nekako pet mesecev pred znanim dogodkom v Pearl Harbor, Havaii, naša administracija pošiljala na Japonsko staro železice in petrolej, katero blago je Japonska potrebovala za svojo vojno proti našemu naravnemu in zgodovinskemu zavezniku v Aziji — Kitajski.”

Miss Clare je nekako uverjena, da pri nas vsakdo ve, da je Uncle Sam trgovec s petrolejem in tudi lastnik kupov starega železja, katero se je tedaj prodajalo zvitenu Hirohito.

Kljub navedenim nazorom Miss Clare pa pri nas vsakdo ve, da se pri nas prodaja petrolej in staro železje potom zasebnih trdč za dobiček, ne pa potom in s posredovanjem — demokratične ali pa republikanske stranke ali celo administracije . . .

V dnevnem časopisju z dne 5. maja 1941. čitamo sledečo poročilo, katero je bilo poslano časopisju potom družbe “Associated Press”:

“Japonska z mrljico naglostjo kupuje potrebni petrolej — za svojo vojsko in mornarico in tudi za svojo industrijo. To odseva iz današnjih poročil vladnega oddelka za trgovino, katera javljajo, da se je tozadevno nakupovanje v Zjedinjenih državah dokaj povečalo.

“Tekom marca izvozilo se je iz Zjedinjenih držav na Japonsko 1,553,000 sodov petrolejskih izdelkov, docim se je izvozilo na Japonsko tekom februarja 1,279,000 sodov in tekom januarja 1,491,000 sodov istega izdelka.

“Japonska potrebuje petrolejske izdelke za poslovanje svoje mornarice radi pomanjšanja zaloga, katero je nastalo vsled vojne na Kitajskem in vsled prodiranja (Japonske) v Indo-Kitaj, radi česar je uvoz teh pridelkov nujno potreben, itd.”

Poročilo družbe “Associated Press” z dne 5. maja 1941.

“Batavia, Nizozemska Istočna Indija. — Anglo-Ameriške petrolejske družbe so z današnjim dnem obnovile svoje pogodbe glede prodaje svojih izdelkov Japonski in sicer na podlagi dogovora v minulim novembru.

“Glasom tega dogovora se bo izvoz teh potrebščin iz Nizozemske Istočne Indije na Japonsko povečal od 494,000 na 1,800,000 ton na leto. Pri tem bodo ameriške in angleške tozadevne družbe sodelovale kot uvozne agenture.

“Dasiravno angleške in ameriške družbe proizvajajo in rafinirajo petrolej, je imenovani produkt proizvod Istočne (nizozemske) Indije, in vlada ima pravico ta produkt doznati glede rabe (tega produkta) tekom vojne.”

(Pride še.)

STAJERSKA JUNAKINJA LENČKA MRZELJEVA

(Povzeto iz “Slovenškega Poročevalca”, št. 13 z dne 1. junija, 1944)

Vsa Mislinjska dolina govori s ponosom o svoji junakinji Lenčki, mladeni, preprostem dekletu, ki je postalo žrtev izdajalskih strelcev, dekletu, ki je raje umrlo, kakor da bi se pustilo odpeljati in mučiti od hitlerjevskih rabljev. Pa ne samo v Mislinjski dolini, po vsej Stajerski gre danes glas o tej junakinji, ki je s svojim dejanjem vrgla germanizatorjem in izdajalcem v obraz nov dokaz, da slovenski narod na Stajerskem noče biti suženj, noče biti hlapec, da hoče živeti in si kljub vsemu terorju in žrtvam priboriti svojo svobodo. Naj kričijo in besnijo razni ganleiterji in bundesfuhrerji, da hočejo Stajerci postati Nemci, toda narod, ki ima take Lenčke, ne bo nikdar in nikoli propadel, najmanj pa bo dopustil ponemčenje. Takih Lenčk je na Stajerskem še mnogo in ravno take Lenčke so dokaz odporosti, žilavosti in borbenosti našega naroda na Stajerskem.

Bilo je na dan 1. maja. Na predvečer so goreli po vsej Stajerski kresovi, naše hrabre edince so praslavile ta praznik z napadi na a postojanke. Vdrla so v Soštanj in Velenje ter uničile velenjski rudnik, kjer je XIII. SNOB zaplenila prvi top na Stajerskem. Vse glavne ceste in stranske poti so bile posute z našimi prvomajskimi letaki, lističi s parolami, v samem Šmartnu pri Slovenjgradu so bili po hišah nabiti letaki, celo na zidovih nemškega orožništva, in vse to kljub ojačani sovražni kovi čuječnosti. Na cerkvi Sv. Tomaža pri Slovenjgradu je ponosno vihrala slovenska zastava s peterokrako zvezdo.

Pri vseh teh akcijah je bila Lenčka prva med prvimi, ves dan je bila na delu, nikdar ni mirovala. Drugi dan je dobila nalogo, da prenese važno pismo neki naši edinci. “Lenčka, to pismo je zelo važno in ne sme za nobeno ceno pasti v roke okupatorja,” ji je bilo naročeno. Brez ugovora se je Lenčka s košesom odpravila na pot proti Šmartnu. V Šmartnem jo je vstavila nemška policija, med katero je bil tudi gestapovski hlapec wehrmann Zorec Pepi iz Maribora, ki je takoj pristopil k Lenčki, jo preiskal in našel pismo. “Ne sme pasti v roke sovražniku!” je stopilo pred oči Lenčki. Takoj se je znašla in iztrgala pismo iz rok izdajalskega škariota, ga v trenutku raztrgala na drobne koščke in ga tako uničila, da ni bilo mogoče ničesar več razbrati. Izdajalec jo je skušal zgrabiti, toda Lenčka ga je podrla na tla, in drugega, ki je priskočil na pomoč, odrinila. Še trije policisti so morali priti, da se jim je posrečilo

Lenčko zvezati in odpeljati. Zvezano sta policist in že imenovani wehrmann odpeljala Lenčko. Ko prispejo do neke hiše v bližini, se je hotel policist informirati o Lenčki in je stopil v hišo, Lenčka pa je z wehrmannom ostala sama pred hišo. “Če si Slovenec, me izpusti!” reče Lenčka izdajalcu in se zvezana požene v beg, skoči v Mislinjo in že doseže nasprotni breg. Videč, da je ne more ujeti, vzame izdajalski wehrmann brzostrelko, pomeri in uniči mlado življenje, kljub temu da za svojim hrbotom sliši policistove kliče: “Nicht schiessen!” (Ne streljaj!).

Padla je nova mlada žrtev za svobodo svojega naroda, mlado dekle, polno zdravja in mladosti, življenja, v maju, ko je ozelenelo Pohorje, ko je vzkliklo cvetje po livadah in travnikih Mislinjske doline. Borba za svobodo, to je bila njena največja ljubezen, kateri je posvetila vse svoje misli, vse svoje delo in končno tudi svoje mlado življenje.

Naslednji dan so jo pokopali . . . Ko so začele padati prve grude zemlje na njeno krsto, so se v največji bližini pokopališča, sredi okupatorske postojanke oglasile tri častne salve — zadnji pozdrav njenih zvestih tovarišev partizanov.

Kakor ljudstvo s ponosom govori o junakinji Lenčki, s toliko večjo besnostjo obsoja zločinska dela slovenskih izdajalcev, hlapcev, ki so se prodali nemškim zverem. Toda naj si zaponmijo izdajaleci lastnega naroda: strašno bo maščevanje Stajerskega ljudstva, ki že tri leta prenaša najtežje žrtve nasilja, pa vendar ne klone. Dan sodbe ni več daleč. Junakinja Lenčka naj bo svetel zgled vsem tistim, ki danes še vedno omahujejo. Ki še čakajo doma, ki se še niso odločili za borbo, naj bo svetel zgled vsem našim borec partizanom in vsej naši slovenski mladini.

Jože Borštnar, politkomisar IV. operative cone, NOV in POS. (SANS.)

O KATASTROFI V CLEVELANDU

(Po privatnem pismu.)

Cleveland, O., 21. okt.—Naš tipični slovenski St. Clair je prizadet v glavnem v tem, da je zračni pritisk eksplozij zdrobil večino izloženih oken od E. 55th do E. 65th St. V S. N. Domu je menda zdrobljena samo ena manjša šipa. Katastrofa je prizadela sekcijo severno od St. Claira proti jezuru v gori omenjeni razdalji. Tam je sicer nekaj slovenskih domov, pa ne veliko. Večina je na južni strani St. Claira. Prej omenjena sekcija St. Clair je v okoliših na obe strani je “no man’s land”, vse zastraženo po policiji, vojakih itd. Ljudi so se izselili iz te okolišce. Tukaj na Superior Ave. smo all right in trgovine so odprte. Kdaj nam bodo spet dovolili iti na St. Clair, ne vem. Morda v ponedeljek. Katastrofa je zadela samo primeroma majhen del slovenske naselbine v okrožju St. Clairja, in sicer severno. Koliko je slovenskih žrtev, ne vem. Vseh je okrog 80 dosedaj, in morda jih bo sto. Med ranjeni je primeroma malo slovenskih imen. Celotna slovenska cerkev v tej okolici je v prepovedanem ozemlju. Izoliran je tudi S. N. Dom. Tako, je precej razburjenja in vse polno zdrobljenega stekla.

Nemci rabijo robote v Belgiji

Učinkajoči se Nemci spuščajo letede bombe na one kraje v Belgiji, ki so jih osvobodili zavezniki.

Alojz Gradnik:

KOMEN

Kamen, kamen, samo kamen, kamen . . . Če bi odnašali jih dan in noč in tisočkrat sto let in oberoč, ne bi odnesli jih milijoni ramen.

In vendar vidiš v belih oknih vaze

s slapovi nageljnov, pri hiši vrt

in latnike široke krivih trt in ajde in vinogradov oaze.

Čemu obup? Še črv prezira skalo,

še stebelce jo razkroji pomalo

in skoro brez prsti duše jo trave.

Čemu obup? Kri kraška je teran.

Če kamen trd je, je še trša dlan,

ko burje zavirajo tu zastave.

DEVIN

Obrodu tu je stala lepa. Vida

in je brodov iskala v megli sled,

ko jo je k sebi vabil daljni svet,

kot nekdanj Argonavte je Kolhida.

Koralde, marmor, zameti in žida

mamili so jo in tujine cvet: ni vedela, da strup je tudi med

in da gradove le v oblake žida.

Tujina tudi nji ni dala srčce.

Grenak njen kruh je, cveti so v nji trni.

in solze biseri, palače ječe, ko daljni krov te tožno kliče:

“Vrni, o vrni se!” in samo misli jata

boječe trka na domača vrata.

Pošljite molitvenike!

Rev. Pij J. Petric, župnik slovenske cerkve na Osmi v New Yorku, je od apostolskega delegata prejel brzoglasno prošnjo za najmanj 150 slovenskih molitvenikov. Kdor tedaj lahko pogreši kak še dobro ohranjen molitvenik, naj ga pošlje na naslov: Rev. J. Petric, 62 St. Marks Place, New York 3, N. Y.

RAZGLEDNIK

ODLOMKI IZ DOMACEGA ČASOPISJA

Potom radija se javlja, da je bil “grof”, Carlo Sforza imenovan načelnikom italijanske diplomatične misije, katere pride kmalo v Washington, da uravnava razna, za Italijo važna vprašanja . . .

Po radio postaji W.M.C.A. smo te dni slišali sledeči komentar: “Po čehoslovenski zemlji odmeva korakanje osvobodilne ruske vojske. To dobrodošlo korakanje pa nas neč, da nas v bodoče nikdar več ne smejo iznenaditi krize po monakovskem uzoru . . .

“Journal American” v New Yorku je še vedno v velikih skrbeh radi “komunistov” in je mnenja, da je njih namen “komunizirati” vso Evropo.” — Papež Pij. Hitler in Franz von Papen so istega mnenja, katero sedaj posnemajo nekako po otročje, tudi maloštevilni neznaniki v — Clevelandu, O.

Newyorška “Sun” priznava, da je obvezno vojaško službovanje sicer proti tradiciji naše domovine, toda pri tem povdarja, da je naša nepriljubljenost na vojno leta 1941 povzročila na milijone dolarjev stroškov in kar cele reke krvi, tako da je sedaj dognano, da vojaška pripravljenost vedno obvaruje na milijone človeških življenj.

“Mirror” v New Yorku piše, da kljub temu, da so pri nas zaprli in ožgnali na varno mnogo “švastika-smrdljivcev” (swastiskumska), je pri nas še vedno na stotine hitlerjancev prostih, tako, da razširjajo svoj strup po vsej Ameriki.

Londonski “Daily Telegraph” poroča, da so v Angliji uverjeni, da bodo prišli skoraj vsi vojni zločinci pred sodišča, kajti tozadevna zavezniška komisija ima njihova imena na razpolago, tako, da jim ne bode mogoče uiti na varno. — Tudi naš državni tajnik, Mr. Hull, naznanja, da ti zločinci ne bodo ušli zasluženi kazni in da so imena naših švastikarjev splošno znana. In slovenski Američani podčrtamo besedo “naši” . . .

Newyorška “Herald Tribune” opozarja svoje čitatelje na razstavo fotografskih slik, katere predstavljajo nacistično klanje nedolžnih ljudi v Rusiji in katoliški Poljski. — Tozadevno razstavo so ravno kar odprli za obisk občinstva. Na

Note

za

KLAVIR

ali

PIANO HARMONIKO

35 centov komad —

3 za \$1.—

- * Breezes of Spring
- * Time of Blossom (Cvetni čas)
- * Po Jezeru
- * Kolo
- * Spavaj Milka Moja
- * Orphan Waltz
- * Dekle na vrto
- * Oj, Marčka, peglaj
- * Barčica
- * Mladi kapeta
- * Gremo na Stajersko
- * Stajerski
- * Happy Polka
- * Če na tujem
- * Slovenian Dance
- * Vanda Polka
- * Zidana marelja
- * Veseli bratci
- * Ohio Valley
- * Sylvia Polka
- * Zvedel sem nekaj
- * Ko ptičica ta mala
- * Zvedel sem nekaj
- * Ko ptičica ta mala
- * Helena Polka
- * Slovenska Polka
- * Pojdi z menoj
- * Dol s planine
- * Barbara Polka

12 ZVEZEK 10 SLOVENSKIH PESMI za piano-harmoniko za \$1.

Po 25c komad

Moje dekle je še mlada Barbara polka

Naročite pri:

Knjigarni Slovenic Publishing Co.
216 W. 18th Street
New York 11, N. Y.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

NOVA IZDAJA \$3.00
STANE SEDAJ \$3.

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi

Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street
New York 11, N. Y.

KUPITE EN “EXTRA” BOND DANES!

Angleško-Slovenski BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil

Dr. FRANK J. KERN

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsakdanjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platnu in ima 273 strani.

Cena je \$5.00

Naročite jo pri:

KNJIGARNI “GLASA NARODA”
216 W. 18th Street
New York 11, N. Y.

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer bivajo in delajo Slovenci

ODKLONITEV ZAHTEVE ZA POVEČANJE PLAČE

Lastniki rudnikov niklja v Sudbury, Ont., se ne strinjajo s zahtevami C. I. O.

Sudbury, Ont. — Lastniki nikljevih rudnikov v tukajšnji pokrajini so odklonili zahteve organizacije C. I. O., katera je zahtevala, da se rudarjem, ki so zaposleni v imenovanih rudnikih, poviša plača. Rudarji so zahtevali, da se jim poveča dnevna plača za dolar na dan, toda družba, ki je zadevo natančno preiskala z ozirom na cene dnevnih in drugih potrebščin, je prišla do zaključka, da je za sedaj povišanje plače še nepotrebno.

Imenovanje delavskega organizacija je na to pri posebnih seji sklenila, da vloži priziv proti zaključku družbe in sicer direktno pri osrednjem kanadskem vladnem odboru za delo. Rudarji so predložili družbi še druge manj važne zahteve, toda od teh se za sedaj še ni sporočilo javnosti.

100.000 POLJSKIH DELAVCEV GRE DELATI V TOVARNE PREKO ZIME

Ottawa. — Delavski minister osrednje kanadske vlade, Mr. Mitchell, naznanja, da bo sedaj, ko je delo na polju končano, najmanj 100.000 poljskih delavcev pozval, naj gredo delati v tovarne, kjer se izdelujejo vojne potrebščine. Kakih 60.000 delavcev se bo delo potrebovalo za delo v gozdovih, kjer bodo izdelovali tramove in pripravljali potreben les za izdelovanje papirja. Delavci, ki so zaposleni pri živinoreji in mlekarstvu, bodo ostali tudi preko zime na farmah, kjer so bili preko polja zaposleni.

Nabiranje delavcev za delo v gozdovih se je ravno kar pričelo v provincijah Quebec in Ontario, dočim bodo z nabiranjem tovrstnih delavcev na kanadskem zapadu počakali dokler ni mlatenje žita končano. To velja tudi za oceanске pokrajine za toliko časa, da bo delavci prideli krompirja in jabolč pospravljeni.

Poljedelske delavce zahtevajo sledeča podjetja: mesarska, rudarska, tovarnarska, kjer se izdelujejo razne vojne potrebščine; premo-govne družbe, tovarne za izdelovanje streljiva, železnice, mlini, itd.

Tekom lanske zime je bilo 100.000 poljedelskih delavcev tako zaposlenih, in letos bo delo število brezdvomno večje.

Za ustanovitev bolnic za pohabljenе vo-jake v Kirkland Lake, Ont.

Trgovinska in obrtna zbornica mesteca Kirkland Lake, Ont., je sklenila pozvati kanadski urad za pokojnine, da zgradi v Kirkland Lake bolnico za pohabljenе kanadske vo-jake. — Vlada namerava povečati bolnico v Soult Ste. Marie, Ont., tamkaj nastaniti pohabljenе vojake zadnje in sedanje svetovne vojne. Tudi prebivalci mesteca Sudbury so mnenja, da bi bilo bolje, da se tamkaj zgradi in ustanovi taka bolnica, toda ker je Kirkland Lake nekako središče vseh severnih pokrajin provincije Ontario, bilo bi najbolje, da se ustanovi omenjena bolnica v imenovanem mestu.

Občutna kazen

Laurier, Que. — Nek tukajšnji lastnik trgovine, ki ima dokaj odjemalcev po vsem countyju Lotbiniere, moral je prošlega tedna plačati kazen v znesku \$3500 in sodne stroške, kajti proti njemu se je par sto odjemalcev njegovih grocerij pritožilo, da račun za prodane jestvine več, kakor je po vladi predpisano. — Svojo krivdo je pri sodišču priznal, in kazen tudi takoj plačal.

Dokazal svojo nedolžnost

Jugoslovanci, Ivan Dobrojević, ki živi v Larder Lake, blizu Kirkland Lake, Ont., moral se je te dni zagovarjati pred sodiščem v Kirkland Lake, Ont., ker kaže ni plačal predpisanih prodajnih davek za predmete, katere je prodal. Dobrojevićovo zadevo, o kateri se je razpravljalo pred sodnikom S. Atkinsonom, je pa sodišče zavrnilo, kajti k obravnavi ni bilo niti jednega svedoka, ki bi zamogel obdolžitev dokazati. Dobrojević je bil radi tega oproščen.

Dovolj medvedov v Kanadi

New Liskeard, Ont. — Farmer Peter Benek, ki obdeluje svojo farmo v Henwood Township, je opazil, da prihajata dva medveda kar redno na njegovo farmo, oziroma v njegovo ghrambo poljskih pridevkov. Minole nedelje se je Beneku posrečilo, da se je neopažen po medvedih približal medvedom, pokleknil, in dvakrat ustrelil. Oba medveda je pogodil pravilno, odšel domov po konja in voz, ter vse lo pripeljal medveda, oziroma pečenko in vse ostalo, kar sta medveda imela. domov. Dobil je tudi od vlade \$20 nagrade.

Jugoslovanska delegacija za UNNRA v Montrealu

Mrs. N. N. Vuković je nedavno obiskala svoje starše, Mr. in Mrs. L. Zigić, 48 Hudson Bay Ave., Kirkland Lake, Ont. Mrs. Vuković je zaposlena v Washington, D. C., ter je dospela z jugoslovansko delegacijo za U. N. X. R. A. v Montreal, kjer se vrši posebna konferenca omenjene organizacije za povojno pomoč osvobojenim deželam v Evropi.

Indijansko proročanje glede letošnje zime v Kanadi

Vsako jesen pride neki indijanski prorok iz svojih gozdov na daljnem severu, v Montreal, ter obišče uredništva tamošnjih listov, da urednikom pove, kako bo zima. Tudi letos je prišel in sicer 17. oktobra, ter urednikom naznanil naslednje novice glede zime, katera bo vladala najmanj sedem do osem mesecev v Kanadi, v koliko pridejo južne pokrajine v poštve, in devet do deset mesecev na daljnem severu. Dejal je:

"Letošnje zime pride do mnogo velikih dogodkov. Imeli bomo nekoliko vlažnega vremena in tudi dokaj slane; imeli bomo mrzle vetrove, katerim pravimo "mudjekivi"; tudi viharje in snežne viharje bomo imeli, in mnogo snega, ki pa ne bo oblašal, da tako čuva zemljo. Sploh zima bo taka, da si jo bodo mnogi ljudje zapomnili, kajti božji duhovi so dokaj razjarjeni — ker v deželi ne vlada mir."

Rešilna postaja za mlade "mornarje"

Vancouver, B. C. — Frank Fraser, si je pred nekako osemnaestimi leti zgradil ob obrežju zaliva English Bay, nedaleč od tukajšnjega mesta, malo kočico in si z prihranki nabavil tudi malo jadranko. Nedaleč od njegove koče so zgradili svoje koče tudi mladi letoviščniki, ki prihajajo redno vsako pomlad in poletje s svojimi jadrankami tjakaj "mornariti". Ker pa so tovrstni "mornarji" dokaj neokretni v kolikor pride jadranje v poštve, so med njimi nesreče na dnevnem redu. Frank Fraser radi tega neprestano krmari svojo ladjo med njimi, kajti skoraj vsaki dan se pripeti, da veter prevrne kako ladjo mestnih "mornarjev", katere on potem lovi v vodi in jih vedno srečno nakreca na svojo ladjo ter dovede v svojo kočico, kjer jim da prvo pomoč. Letos je na ta način rešil približno dvesto mestnih "mornarjev" in na ta način zaslužil lepo svoto denarja. Inče lovi ribe in jih prodaja v mestu rodbinam onih mornarjev, katere je tekom let rešil iz hladne vode zgoraj omenjenega zaliva.

Globoko jezero

Edmonton, Alta. — Dr. D. S. Rawson, profesor vsenčistiške Saskatchewan, se je ravno kar vrnil od velikega severnega jezera, Great Slave Lake, in naznanja, da je imenovano jezero ponekje bolj globoko, kakor jezero Superior. Največjo globokočino na prvoimenovanem jezeru so znanstveno merili in dognali, da je jezero tamkaj globoko 1440 čevljev.

36 milijonov dnevnih obedov

Dasiravno je v Kanadi le 12 milijonov prebivalcev — ti prebivalci pojedno dnevno kar 36.000.000 obedov. Tako namreč javlja kanadski statistični urad. V teh obedih so namreč všeti zajutarki, ki obstoje iz "steakov", jaje in slanice; obedi, ki so pravi banketi, in večerje, ki so ravno take, le drugovrstne. Poleg tega pa je v deželi toliko jestvin, da se jih kar na stotisoče ton tedensko pošilja v izvozemstvo, zlasti mesa, moke, surovega masla, sira, jaje, itd.

Konj v vodnjaku

Riverhurst, Sask. — Na F. T. Hillovi farmi je te dni padel Hillov konj v vodnjak, ker kaže ni videl pokrova na vodnjaku. Imenovani farmer je potem s pomočjo svojih sosedov v naglici zgradil posevno, toda dokaj strmo pot, ki je vodila — v vodnjak do konja. To delo je trajalo kakih sedem ur in potem je konj srečno prišel zopet na površje zemlje, dasiravno dokaj počasno, kajti — premrazil se je do kosti in dobil tudi kašelj. Hill ga sedaj zdravi z whiskeyjem, kajti tudi on se je prehladil in whiskey uživa periodično po načinu "50/50".

Brade in kite

Quesnel, B. C. — Edini brivec v tukajšnjem naselju, je moral oditi k vojakom in ker je bil splošno priljubljen, so moški prebivalci sklenili, da se v nadalje ne bodo brili. Ker nimajo nikogar, da bi jim v nadalje postrigel lase, so nekateri meščani predlagali, naj lasje v nadalje neovirano rastejo, tako da bodo moški v doglednem času okrašeni z kitami po starem kitajskem načinu.

SOVJETSKO-TURŠKI ODNOSI

Sovjetska vlada je protestirala v Ankari zaradi kršenja turških teritorialnih vod po neki nemški podmornici, ki se je zatekla v bližini turške črnomorske obale in so turške oblasti ostale popolnoma neaktivne. Ravnotako se bodo čitatelji spomnili, da se je sovjetska vlada pred kratkim pritožila, da nemška letala z bolgarskih letališč neprestano preletajo turško ozemlje in napadajo sovjetske črnomorske ladje. To je že stvar preteklosti, ker sta se Rusijo in Bolgarska v sporazumu in Nemce so Rusi že zgнали iz Bolgarske.

Že nekaj let so sovjetsko-turški odnosi vse prej kakor pa prijateljski. Moskovski radio je že večkrat in zelo upravičeno kritiziral turško nevturalnost. Po smrti prvega predsednika turške republike, Atatürka so se vezi, ki jih je ta veliki turški reformator povezal s svojo vzhodno sosedo, močno zrahljale. Pred dvajsetimi leti sta obe mladi revolucionarni državi, ki sta popolnoma nanovo oblikovali svoje notranje življenje, nudili druga drugo popolno pomoč in podporo. Stoletni spori med staro Rusijo in staro Turčijo so bili takrat pokopani istočasno s starimi reakcionarnimi notranjimi režimi. Kakor je Atatürk evropiziral turško notranje življenje in ga spremenil do najglobljih korenin, tako je tudi v zunanji politiki udaril popolnoma drugačno pot. S svoje strani je Sovjetska zveza storila vse, da Kemal Atatürkov napore podpre in zanjemu Turčiji stvarno prijateljstvo. Petnajst let sta obe sosedni državi živeli v takem miru, kakor se nikdar v zgodovini.

Žalostna doba laško - nemških homatij v Evropi pa je po nesreči tudi ta prijateljstva zrahljala. L. 1936. je Turčija zahtevala in tudi dobila na konferenci v Montreux izključno kontrolo nad Dardanelami. S tem je Turčija postala prva sila na Bliznjem vzhodu. To je bila obenem tudi kulminacija sovjetsko-turškega prijateljstva. Francoško-anglo-turški pakt z l. 1938. je stvari v tem delu sveta samo še bolj zamotal. V tem času so seveda tudi Nemci priložili svoj lonček za turško snubitev in sklenili s Turčijo gospodarsko pogodbo, ki je vse svoje obsežnosti dokazala ravno v teku sedanje vojne.

S pričetkom druge svetovne vojne, se je pritisk na Turčijo samo še podvojil. Von Papen je podpisal prijateljsko nemško-turško pogodbo. Kljub temu se je Turčiji posrečilo, da ostane nevtralna. Proti nemškemu pritisku sta sovjetska Rusija in Velika Britanija izjavili, da bosta Turčiji prihiteli na pomoč, če bi jo Hitler napadel.

Sovjetske zmagе so popolnoma preobrnila politični in diplomatski položaj, kakršen je bil še pred dvema letoma. Sovjetska mornarica je bila zaprta v Črnem morju in doživljala zelo težke čase. V tej dobi je bil sporazum v Montreux v prvi vrsti uperjen proti Sovjetski zvezi. Take smrtno nevarne zapore si Sovjetska zveza po končani vojni gotovo ne bo več dovolila dopasti. V Dardanelih leži že davno edini spor med Sovjetsko zvezo in Turčijo. Zemljepisno je Turčija postavljena za južnega vratarja ogromne sovjetske zemlje. Ta vratar pa v preteklosti ni bil v službi dejanskega gospodarja. Zato je zelo verjetno, da bodo potrebne velike spremembe, da bi se ne ponovilo stanje, ki je vladalo pred dvema letoma, ko so se Hitlerjeve horde valile

proti Kavkazu in je bila sovjetska mornarica postavljena na najtežje preizkušnje, ki jih je z največjim junaštvom tudi prestala. Vprašanje Dardanel bo gotovo eno izmed najvažnejših povojnih vprašanj in njihovo ureditev bo s polno upravičenostjo diktirala zmagovita Sovjetska zveza.

S temi problemi so si turški državniki popolnoma in jasnem in prav dobro vedo, da je Turčija dejansko azijska sila in da je tam tudi njen prostor. V vsakem slučaju ta vojna Turčiji ni obetala koristi, pač pa samo izgubo. Če bi zmagali v tej vojni Nemci, bi se v Carigradu in po Dardanelah šopirili Prusijaki, to je sigurno. Zmagali pa bodo zavetniki in to v prvi vrsti z ogromno premočjo sovjetskega orožja. Moskva je že večkrat izjavila, da Sovjetska zveza nima prav nobenih imperialističnih težnj. Ali v Dardanelah so neobhodno potrebne spremembe ne samo zaradi gospodarske in politične potrebe Sovjetske zveze, pač pa tudi zaradi splošne evropske varnosti, ki jo imajo vse tri vele-sile na programu. Vprašanje Dardanel bi bilo lahko urejeno že pred 25. leti, če bi bilo več razumevanja na takratni zavezniški strani.

Število letal zgrajenih v septembru: 7.598

Washington. — War Production Board poroča, da je bilo zgrajenih v septembru 7.598 letal vseh tipov, kar je 98 odstotkov načrta. Uradniki WPB so dejali, da je to "zelo lep uspeh", ako pomislimo, da je bil septembra jako kratek mesec, z le 26 delavnimi dnevi, ako všteto konec tedna od Labor Day.

NASLOV PREMENJEN

Urad United Committee of South Slavic Americans se je preselil iz 1010 Park Ave., na 465 LEXINGTON AVENUE, New York 17, N. Y.

KNJIGARNA
Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York City

Razprodaja KNJIG

po 50 centov komad.

IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA

- Domače kivali**
Spisal Damir Feigel
- Kreutzerjeva sonata**
Spisal L. N. Tolstoj
- Andrej Ternovo**
Spisal Ivan Albrecht
- Preganjanje indijanskih misijonarjev**
Spisal Jostip Spillman
- Frank Baron Trenk**
Po raznih virih napisal Gjuro Pandurić
- Pariški slatar**
Poslovenil Silvester K.
- Pravljice in pripovedke za mladino**
Spisal Silvester Kolstak
- Sunčski invalid**
Spisal Silvester Kolstak

- Vojnimir ali poganstvo in krst**
Spisal Josip Ogrinc
- Mladim srcem**
Drugi zvezek. Zbirka za slovensko mladino. Spisal Keaver Meško
- Študent naj bo**
Spisal Fr. S. Finžgar
- Duhovni boj**
(Izdala družba sv. Mohorja) L. Skupoli
- Denar**
Dr. Karl Englis — Poslovenil Dr. Albin Ogris
- Edini vojni bond, za katerega vam bo žal, je oni, ki ga niste kupili!**
- Praški Judek**
Spillmanova povest — Prev. Josip Vole

- IGRE**
- 28 Magda**
(Igra) — Alojzij Remec
  - 29 Peterčkove poslednje sanje**
(Igra) — Pavel Golin
  - 30 Potopljeni zvon**
(Igra) — Gerhart Hauptmann
  - 31 Revizor**
(Igra) — Nikolaj Vasiljevič
  - 32 Spodobni ljudje**
(Igra) — L. Lipovec
  - 33 Črne maske**
(Igra) — L. Andrejev
  - 34 Antingone**
(Igra) Poslovenil O. Golar
  - 36 Sveti Just**
(Igra) — Spisal dr. F. Petronio
  - 38 Tončkove sanje na Miklav-žev večer**
(Igra) — J. Erbežnikin F. Roje

Ker je saloga teh knjig zelo omejena, je pri naročilu priporočljivo omagati več šbirk, da nam bo na ta način mogoče vsakega zadovoljiti.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORA
ORGANIZACIJA v AMERIKI. Posluje že 51. leto
Članstvo 39,150 Premoženje \$5,500,000.00

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 128.43%

Če boste dobro sami in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošten in nadosolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavarujete za smrtno, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in ozemlostim.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta: stroke pa takej po razpisu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate: sedanjice dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh v svet. Če se nisi član ali članica to mogoče in bogata katoliške podporne organizacije, pritrudi se in pritrudi takej.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev

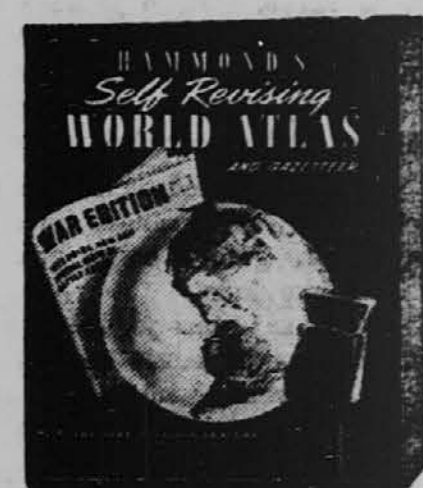
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street,

Joliet, Illinois

NOVA IZDAJA "Hammondov SVETOVNI ATLAS"

V njem najdete zemljevide vsega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti današnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah. Cena 50 centov

Naročite pri: "G L A S U NABODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

NATIONAL WAR FUND

podpira

31 narodnih in krajevnih pomožnih agencij

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG

Iz francoščine prestavil J. L.

(149)

In tudi k osveti! Morala se je maščevati za svojega Frana nad njegovim morilecem, nad starim Parizlom! Da, maščevati se je hotela na vsak način! . . . V njenih bedastih možganih so se pripravale boleste, lakot in maščevalnost, liki divje zveri v pustinji!

Zdajci ugleda na deželni cesti dva žandarja. Jere se loti obup. Ne da bi vedela, kaj dela, pohiti proti jezdecima žandarjema kliče na vse grlo: "Stojta! stojta! . . ."

22.

Proti deseti uri dopoldne se je zbralo kakih sto bližnjih ljudi in župnik fremicourtski na seillonški pristavi, da bi dostojno pokopali ranjkega Melliera.

Dočim so se vršile mrtvaške molitve, razdelile so se sveče med poborce, s katerimi so krsto spremili do cerkve. V trenutku, ko se je mrtvaški spreved na pristavi urejeval in so nosilci hoteli na nosilo vzdigniti krsto, se prikaže Josip Parizel ter se postavi tikoma za krsto. V levi roki je držal klobuk, s katerega je vihral širok in črn pajčolan; v drugi roki pa je imel robc, ki si ga je pritiskal k očem.

Rouvenat, ugledavši ga, se pred njim umakne, kakor pred strupeno kačo. Jeza in gnus sta mu napolnjevala srce in bal se je, da ne bi se mogel premagovati. Pa brzdal se je vendar, ker ni hotel provzročiti ropotja in zasramovanja nad krsto svojega gospodarja.

Tudi Jean Renaud zasepeče Rouvenatu: "Rouvenat, jaz občejujem tvojo potrpežljivost!"

"Kaj ne, ta drznost je nezaslišana! Malopridnik misli, da je varen. Gotovo je Jera bila danes ponoči pri njem in mu naznanila, da Jacques Mellier ni spoznal svojih napadnikov. Licemernik! Kako stoče!"

Spreved se prične ponikati. Josip Parizel je korakal kot bližnji sorodnik pokojnikov tikoma za krsto.

Ljudje so med sabo tiho govorili: "Aha, tu je sorodnik pokojnikov, oče Franov. On stanuje v Vogežah, daleč od tukaj. Skoro gotovo so ga poklicali sem."

"Kako joče!"

"No, saj stari je, kakor se sliši, umrl brez oporoke; potem Parizel podeduje vse. Ta dobro joka, ta!"

"Jaz vendar ne morem misliti, da bi stari Mellier ne bil poskrbel za svojo rejenko ter bi jo bil izročil v milosti svojih dedičev!"

"Pa saj je Rouvenat tu!"

"Rouvenat? Zdaj, ko starega Melliera ni več, Rouvenat je zopet priprost hlapec, kakor nekaj! Kaj ima on opraviti pri tej stvari!"

Pogreb se je vršil resno in žalostno. Ko je padla zadnja gruda v jamo in so ljudje zapustili pokopališče, poišče Rouvenat z očmi Josipa Parizla. A bil je že izginil.

"Odšel je," mu reče Jean Renaud.

"Da, pa kmalu bo zopet tukaj!"

"Ne bo si upal."

"Parizel si upa vse!"

"Jean," reče mu, "treba, da mislimo na vse. Zrak je nekako težak. Skoro gotovo bo nevihta še pred večerom. Treba speljati vse pod streho. Reči Mathiasu, Brunetu in Simoninu, naj tu ostanejo za delo. Simonin naj privede tudi svojo ženo in hčer."

Hlapec izvrši ukaz. Delavci odgovorijo: "Hočemo si obleči le vsakdanje oblačilo in kmalu pridemo na pristavo." Rouvenat in Jean Renaud gresta skupno domov. Poišče Lucilo in Blanche-o, ki sta se bili zaprla v sobo Rouvenatovo.

Četrt ure za njima pride na pristavo Josip Parizel. V veži najde samo Serafino. Bil je blede, vendar je visoko vihal nos ter oblastno gledal okoli sebe. "Iti hočem v sobo pokojnikovo, da tam tudi drugim sorodnikom pišem ter jim naznanim o Mellierovi smrti."

Serafina se postavi pred njega ter mu zabrani pristop k stopnicam.

"No, kaj pomeni to?" povpraša Parizel pomerivši dekle z očmi od nog do glave.

"Ne sme se takole meni nič tebi nič v sobo umrlega gospodarja, gospod Parizel!"

"Zdaj sem jaz tukaj gospodar. S pota!"

"Na vsak način moram vašo željo naznaniti prej gospodu Rouvenatu."

Josip Parizel se porogljivo zareži. "Gospod Rouvenat nima tukaj besede!"

"Baš naopak: on je edini, ki ima govoriti!"

Josip Parizel stisne pesti. Pa premagoval se je. "S tabo se ne bom prepiral; pa kmalu se boš kesala dovolj, da si bila tako drzna. Sicer mi je prav, da pokličesh Rouvenata. Že tako imam govoriti z njim!"

Po teh besedah je hotel dekle poriniti na stran, da bi šel gor po stopnicah. Ona ga pa ne pusti mimo, kriče: "To vam povem, da mi ne pridete gor!"

V tem trenutku se prikaže Rouvenat, katerega je to vpitje privabilo bilo na stopnice. "Saj sem vedel!" zamomlja Rouvenat. Potem reče na glas: "Serafina, pustite gospoda Parizla gor!"

Dekla se mrmrajoč umakne; Parizel pa stopi po stopnicah navzgor.

"Z mano želite govoriti?" povpraša Rouvenat vrh stopnic dočednega. "Česa želite?" S temi besedami odpre sobo Jacques Mellierovo. Oba vstopita.

(Nadaljevanje sledi.)

Kratka Zgodba

Ropar Krivostegno

(Povzeto iz "Bazovice".)

V starih časih je živel v težko dostopnem skalovju grozoviti razbojnik Krivostegno, ki je bil tako nasilen in strahovit, da se je že kar sam sebe bal. In to pomeni mnogo, ker se ropar Krivostegno ni bal sicer nikogar in ničesar, niti svoje tašče, niti strele božje. Grd pa je bil že tako, da se je skalila najbistrejša studenčnica, če je vanjo pogledal. Njegov pogled je bil tako hud in pekoč, da si ni našel svoje pipe nikoli drugače, nego da je poškilil z enim očesom vanjo in tobak je že prišel tle. Radi hodečega pogleda niti noben birci ni mogel do živga. Če ga je včasih le izsledil, ga je ropar obslil s svojim hudobnim očesom, pa je revež kot preboden obležal na tleh. Pa ga vkleni potem, kakor bi bilo dostojno po postavi in vredno po zaslužnju!

Lica so mu bila od same hudobije in objestnosti tako napihnjena, da jih je moral vedno — kadar ravno ni ropal — tiskati s pestmi skupaj, sicer bi se bila razletela. O njegovih zobeh niti ne govorimo, da vas ponoči ne bo strašilo. Toliko pa vam le povem, da jih k sreči ni imel več vseh in da so mu tudi ostali že nekoliko majali. Da se strahoviti ropar Krivostegno ni nikoli česal, kakor gre dostojnemu človeku, to si lahko sami mislite. Zato so bili tudi njegovi lasje tako strašno razmršeni, da je bilo še uši strah vgnezditi se v tako grozo.

Orožja pa je imel Krivostegno zmeraj toliko okrog telesa, da je vsak hip počila po kakšni pištoli, če je tolovaj le prestopil ali kihnil. Okrog pasa je nosil grešto najhujših bomb. Stanoval je v skalnati votlini. Kadar pa mu je postala jama pretesna spričo vse one obilice blaga, ki ga je bil naropal pri ubogih ljudeh, je samo kihnil, pa se je odvalila debela skala od stene. Tako si je širil svoje bivališče.

Zdaj pa že lahko izmerite, kakšen korenjak je bil ta nepridiprav. Kakšno pa je bilo šele njegovo srce? Polno hudobije in grdobije, polno krvoločnega napuha, da, prav tako je bilo, da nazadnje še sam hudič ni maral zanj. Kar je preveč, je pač preveč, in tudi hudič ne mara za vsako smet, za vsak izvržek. Pa bi si požel roparjevega srca? Neumnost! Ropar naj le gleda, kam bo po smrti prišel pod streho.

Vsekogar, ki ga je dobil Krivostegno v pest, je najprej nabodel na kolec, potem ga je še napol živga odril na meh. Pri tem pa ga je še zlobno spraševal, če ga sedaj kaj zobe po podplatih. Če to ni kruta nesramnost, ki ji ni para . . .

Ta grozoviti ropar je nekoč ujel milega krasnega pastirčka Fridolina.

Nu, Fridolin, ki je prišel strašnem razbojniku v pest je bil hvalabog čisto drugačno človeče. Že njegovo ime samo pove, pa tudi ves svet je o tem vedel, da je bil to fantiček, ki ga je bil lahko vsakdo vesel. Počesan je bil vsak dan tako gladko, da se je sonce zrcalilo v njegovih rumenih laseh. Pa lička — kakor jabolčka! In nohte je imel vedno lepo prištržene, oči pa tako mile, da si je moral zio-kati, če te je le pogledal. Zobe si je vsak dan pral z lepo krtačko, roke si je umival trikrat na dan, noge pa dvakrat na teden. Orožja ni nosil nobenega. Kvečjemu šopek ponižnih vijolic, vmes pa včasih po kakšno trobentico. Orglice pa je imel vedno s seboj in igral je svojim drobnim ovčam tako mило, o tako mило, da ga jaz nisem mogel nikoli poslušati do konec.

Kaj pa šele srce! Oh, pravo angelsko, pol-

no krotkosti in ponižnosti, polno milobe in usmiljenja, dobrote in lepote! Najmanjša stvarca ga je tako ganila, da so mu vrele kot oreh debele solze iz okroglih oči. Bil je eden izmed tistih, ki se sami sebi smilijo.

Tega milega Fridolina je torej dobil v svojo pest grozoviti ropar Krivostegno.

In odril ga je živga na meh! — boste dejali vsi tisti, ki komaj čakate na kaj podobnega.

Pa ga ni, ne, ni ga odril. Hujše ga je prijel krvoločnik, mnogo hujše. Veste, kaj mu je napravil? Dal mu je jesti — medu.

Pa boste rekli, no, potem mu pač ni bilo sile, saj mi vsi radi ližemo med, pa še kako.

Vidite, kako malo mislite! Nič! Prav nič ne mislite! Če bi bil dal ropar vam medu, ali pa še bolj meni, bi nam gotovo ne bilo sile. Se obilnili bi se nazadnje in se prav lepo zahvalili za gostoljubje. S Fridolinom pa je bila stvar drugačna. Pomislite le, kako mil je bil ta človeček. Zdaj mu pa da ta človeška zver v nečloveški podobi še medu. Zgoditi se je morala nesreča in zgodila se je tudi.

Med je gotovo najbolj mila hrana na svetu, in ko ga je mili Fridolin posrebral dve žlički, se je od same milobe — razcedil.

Res je! Razcedil se je, ves, da na koncu ni ostalo od premilega Fridolina nič drugega kakor velik, lepljiv in sila sladek odcetek na podu sredi roparjeve jame. To pa je že tako žalostno, da bi se jokalo človek še tri dni po sveti večnosti, če ne bi vedel, da je zadel krutega roparja zaslužena kazen. In zadel ga je prav kmalu nato.

Ko je ropar Krivostegno zapazil, da milega Fridolina ni več, se je divje zakrohotal, segel na polico ter vzel skledo okisanega boba in se začel z njim gostiti. Vsi pa vemo, da je bob silno razbojna jed. Če ga človek zaužije le eno žlico več, je nasreča kar blizu.

Zdaj si lahko mislite, kaj se je moralo zgoditi, ko je Krivostegno, ki je bil že od same škodoželjnosti nad smrtjo milega Fridolina ves napihnjun, začel jesti bob.

Počil je, enostavno počil. Mogoče bi pa tudi ne počil s takim raztresenostjo, če bi zraven boba ne srebal še kislega mleka. Kislo mleko pa je kakor znano hujše razstrelivo kakor dinamit, in Nemci pravijo, da bodo s kislim mlekom pognali Angleže v morje. Pa je bilo to še sreča, da je počil. Prekralo ga je samo podolgem in ne tudi počez. To ga je rešilo.

Sedaj pa že vem, da se vam kar sline cede, kakšen nauk bom izluščil iz te poučne pravljice. Da, lep nauk, celo več naukov, pa da se ja ne bo kdo čutil prizadetega.

Prvič je že lep nauk v tem, da ne smemo jesti preveč boba niti lizati preveč kislega mleka.

Drugič, da ne smemo postati taki, kakršen je bil strahoviti ropar Krivostegno, ki se je že bal samega sebe.

Tretjič, da tudi ne smemo biti taki, kakršen je bil mili človeček Fridolinček, ki se je smilil samemu sebi.

Četrtič moramo vedeti, da vsaka pravljica nima določenih človeških vzglednikov in da ne smemo brskati po "Bazovici" med vrsticami in škodoželjno iskati tujih obrazov, ker lahko pri tem po nesreči najdemo svoje lastno obliko.

In še petič, če že silimo med bobarje, potem previdno štejeemo zrna, da ne bo katastrofe. — Po Ferdo Pl.

Wallace posvaril farmerje

Podpredsednik Henry A. Wallace je v soboto zvečer v Minneapolis, Minn. izjavil, da morejo farmerji pričakovati, da bodo njihovi dohodki v nekaj letih znižani na polovico, ako bo prišla na vlado republikanska stranka.

Wallace je rekel, da so cene poljskih pridelkov po prvi svetovni vojni pod predsednikom Hardingom naglo padale, ker kongres ni hotel dovoliti podpore in ni stabiliziral cen.

Podpredsednik je rekel, da republikanci v kongresu ne prestando nasprotujejo zakonom, ki bi podpirali farmerje in je povdaril, da republikanska stranka že dve generaciji deluje na to, da bi napravila razdor med delavci in poljedelstvom.

Kupite en "extra" bond danes!

5. LETO! "Popolna zbiranja" — Atkinson, Times

LIFE WITH FATHER

ARTHUR MARGETSON

NYDIA WESTMAN

Zares razveseljuje navdušena in presunjena čitalka "Glas Naroda" se priprava, da tega ne zamudi!

EMPIRE THEATRE, Broadway in 40th St., N.Y.

PE. 6-2540

Zvečer 8.40, Popoldne ob sredah in sobotah 2.40

SLOVENSKA LIRA "AMERIŠKA"

V PESMARICI

na vključene skladbe

slovenske pesmi:

1. Podkita — moški zbor s tarl-ton samospevom
2. Pozdrav — moški zbor
3. Lahko ne — moški zbor
4. Otoki zvon — mešani zbor
5. Pomladinska — mešani zbor, s bariton samospevom
6. Lira I. — za solo speve, moški in mešani zbor
7. Lira II. — za mešani zbor
8. Alantaki odmevi — za moški in tenaki zbor, s bariton samospevom
9. Kantata iz psalma 124 — moški zbor
10. Sodi — za samospeve, mešani zbor in spremljevanje glasovira
11. Pesni 29 — za samospeve, mešani zbor in spremljevanje glasovira ali orgel

CENA SAMO

50 centov

KOMAD

To so koncertne pesmi za moške in mešane zore, katere je glasbil in v samozložbi uredil MATEJ L. HOLMAR, organist in pevovodja pri sv. Vidu, Cleveland, Ohio, 1923.

Naročite to zbirko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. COMPANY

216 West 18th Street New York 11, N. Y.

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Knjižica daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan. (V slovenščini) Cena 50 centov

Dobite pri Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

Podprite napad! — Kupujte bonde Vojnega posojila.

SVOBODA SE BLIŽA — NAROD POTREBUJE POMOČ!

Krvoločni Nemec je našim bratom in sestram v starem kraju odnesel vse, tako da nima ničesar, s čimer bi po osvobojenju mogel pričeti novo življenje.

Golih rok je in kliče: "POMAGAJTE!"

Zbirajmo obleko, orodje in vse, kar je najpotrebnejšega pri vsaki hiši, da jim bomo poslali.

V RIDGEWOODU, L. I., je skladišče na WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH DESCENT (Bundles for Yugoslavia) na:

665 Seneca Avenue, vokal Gates Avenue.

V NEW YORKU pa:

WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH SLAVIC DESCENT

282 - 9th Avenue, blizu 25th Street.

Zberite, kar morete pogrešiti in prinesite ali pošljite na gori označena naslova!

ŽENSKÉ

v starosti od 18 — 45 let, dobe prijazno tovarniško delo. Dobra plača, z napredkom. 5 dni na teden. Vprašajte na: 220 E. 21st Street, (7th floor), New York City.

10 — 23 to 27

RAD BI IZVEDEL

Rad bi izvedel za naslov rojaka JANEZA KLEMENČIČ, po domače POLKIN, iz Križevske vasi, fara Metlika, Jugoslavija. Ako kdo ve za njegov naslov, ali ako sam čita te vrstice se javi na: "N. G.", c. of "Glas Naroda", 216 W. 18th Street, New York 11, N. Y.

10—26 to 27

ODMERKI

Meso in maščobe: Rdeče znamke od A8 do Z8 in A5 do K5 so veljavne za nedoločen čas. Do 29. oktobra ne bodo nanovo uveljavljene druge znamke.

Sadje in zelenjava v kantah: Modre znamke A8 do Z8 in A5 do R5 za nedoločen čas. Nove znamke ne bodo uveljavljene do 1. novembra.

Sladkor:

Znamke št. 30, 31, 32 in 33 so veljavne za pet funtov sladkorja za nedoločen čas. Znamka št. 40 je veljavna za pet funtov za vkupljanje do 28. februarja, 1945.

Čevlji:

Letalski znamki št. 1 in 2 v knjižici št. 3 veljavni za nedoločen čas.

AMERICAN WILD LIFE

V knjižici je natančno opisano življenje posameznih živali, živčevnih na suhem, v morju in v zraku, tako da bo vsakdo, ki ljubi naravo in njeno pestro živalsko kraljestvo, našel zanimanje, ker bo v njej našel marsikaj iz življenja divjih živali, kar mu dosedaj še ni bilo znano.

Prvotno je bilo namenjeno to veliko delo izdati v petih knjižicah, toda je slednjič izšlo v eni sami knjižici, ki pa pri vsem svojem skrajšanju prinaša popolni popis življenja AMERIŠKE DIVJAČINE.

Knjižica bo z užitkom bral lovec, kar navaja in opisuje vse živali, ki jih je dovoljeno in prepovedano streljati, farmer, ker so popisane živali, ki na polju koristijo ali škodujejo ter slednji ribič, ker se v knjižici našteje vse RIBE, KI ŽIVE V AMERIŠKIH VODAH.

Poleg poljudnega popisa in priporočil vsebuje knjižica 327 slik (fotografij): 6 slik v naravnih barvah, v velikosti cele strani, ter ima 778 strani. Velikost knjižice je 9 x 6 inčev. Knjižica opisuje sesave, ptice, ribe, kače in živali, ki so raznotake na suhem kot v vodi doma. — Vezana je v močno platno z zlatimi črkami.

V ANGLEŠČINI

Cena \$3.50

Naročite pri:

KNJIGARNI Glas Naroda

216 WEST 18th STREET New York 11, N. Y.

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v 13 dolgih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne.

Cena \$2

Lično v platnu vezana.

13 poglavij — 413 strani

KNJIGARNA SLOVENIC PUBL. COMPANY

216 W. 18th Street New York 11